

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE MITROVICË - DEGA E GJYKATËS VUSHTRRI

Numri i lëndës: 2023:286253

Datë: 26.03.2024

Numri i dokumentit: 05504628

C.nr.1546/2023

Gjykata Themelore në Mitrovicë-Dega në Vushtrri- Departamenti i Përgjithshëm, me gjyqtarin Leotrim Gashi, në çështjen juridike kontestimore të paditësit A.M nga Mitrovica e Jugut, të cilin e përfaqëson e autorizuar F.B, avokate me seli në Vushtrri, kundër të paditurës Komuna e Vushtrrisë-Drejtoria e Arsimit me seli në Vushtrri, të cilën e përfaqëson Bastri Duraku, me objekt kontesti kompensim për 70% të shpenzimeve të udhëtimit-rrugës, për ditët e pranisë në punë, me vlerë të objektit të kontestit 259.30 euro, jashtë seance, më datë 26.03.2024 mori këtë:

A K T G J Y K I M

- I. **APROVOHET** në tërësi si e bazuar kërkesëpadia e paditësit A.M dhe **DETYROHET** e paditura Komuna e Vushtrrisë-Drejtoria për Arsim, që paditësit, në emër të kompensimit të 70% të shpenzimeve të udhëtimit-rrugës, për ditët e pranisë në punë për 369 ditë pune dhe atë për periudhën kohore nga data 03.04.2021 e deri me datë 21.11.2022, t'ia kompensoj shumën në vlerë prej 259.30 euro, me kamatë ligjore prej 8% në vit, duke e llogaritur nga data e paraqitjes së padisë me datë 14.12.2023, e deri në pagesën definitive, në afat prej shtatë (7) ditësh pas plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi.
- II. **DETYROHET** e paditura Komuna e Vushtrrisë-Drejtoria për Arsim, që paditësit A.M, në emër të shpenzimeve të procedurës, t'ia paguaj shumën në vlerë prej 98.00 euro, në afat prej shtatë (7) ditësh pas plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi.

A r s y e t i m

Paditësi me datë 14.12.2023, përmes përfaqësueses së tij të autorizuar, ka ushtruar padi në këtë gjykatë kundër të paditurës Komuna e Vushtrrisë-Drejtoria e Arsimit, me objekt kontesti për kompensim të 70% të shpenzimeve të udhëtimit-rrugës për ditët e pranisë në punë.

Pretendimet e palëve

Paditësi përmes padisë, ka kërkuar që gjykata ta detyroj të paditurën që duke u bazuar në Kontratën Kolektive të Arsimit (Tani e tutje KKA), t'ia paguaj atij shpenzimet e udhëtimit-rrugës për ditët e pranisë në punë në shumën prej 1.00 euro në ditë dhe atë për 369 ditë pune, në

periudhën kohore nga data 03.04.2021 e deri me datë 21.11.2022, në shumën prej 259.30 euro me kamatë ligjore prej 8% në vit, duke e llogaritur nga data e paraqitjes së padisë me datë 14.12.2023, e deri në pagesën definitive, në afat prej shtatë (7) ditësh pas plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi.

Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

Përmes përgjigjes në padi së të autorizuarit të së paditurës Basri Duraku, të datës 29.01.2024, e paditura ka kërkuar që gjykata ta refuzoj kërkesëpadinë e paditëses në tërësi si të pabazuar me arsyetimin se të paditurës i mungon legjitimacioni pasiv për të qenë palë në këtë procedurë kontestimore sepse ajo nuk ka qenë pjesëmarrëse në marrëdhëniet detyimore dhe nuk ka marrë obligime për përmbushjen e detyrimeve që rrjedhin nga KKA-ja por që këtë e kanë bërë Ministria e Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë (MASHT) dhe Sindikata e Bashkuar e Arsimit, Shkencës dhe Kulturës (SBASHK) të cilat nuk kanë përmbushur obligimet e kësaj Kontrate, për të siguruar mjete buxhetore për Komunat.

Ndërsa sa i përket shpenzimeve të procedurës ka theksuar që të njëjtat i bartë paditësi.

Provat

Gjykata në këtë çështje juridike kontestimore me qëllim të vërtetimit të plotë të gjendjes faktike sipas propozimit të palëve ka vlerësuar dhe administruar këto prova: Kontrata e punës nr.265/31302/1-02, e datës 26.11.2018, e lidhur në mes paditësit dhe të paditurës, Vërtetimi nr.1235 i datës 20.10.2023, i lëshuar nga Shkolla e Mesme Teknike “Lutfi Musiqi” në Vushtrri, për ditët e punës së paditësit dhe Vërtetimi i udhëtimit të lëshuar nga N.P.T Agjencioni Turistik “A...” të datës 05.03.2024, në emër të paditësit. Kurse sa i përket vërtetimit të vendbanimit së paditësit, gjykata është bazuar në adresën e tij të evidentuar në urdhërpagesën për pagesën e taksës gjyqësore, e cila e përcakton në mënyrë automatike vendbanimin e paditësit sipas të dhënave të Agjencisë së Regjistrimit Civil (ARC)

Gjykata pas shqyrtimit të padisë dhe kërkesëpadisë, provave të propozuara si dhe përgjigjes në padi, në kuptim të nenit 8 lidhur me nenin 398 të LPK-së, ka çmuar me kujdes dhe me ndërgjegje çdo provë veç e veç dhe të gjitha së bashku dhe ka gjetur se kërkesëpadia e paditësit është e themeltë andaj pa shqyrtim të çështjes, e aprovoi kërkesëpadinë si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Baza ligjore dhe vlerësimi përfundimtar i gjykatës

Në mes palëve nuk ishte kontestues fakti se paditësi kanë qenë në marrëdhënie pune tek e paditura gjatë kësaj periudhe për të cilën e ka kërkuar kompensimin e as dhe lartësia e kompensimit. Po ashtu nuk ishin kontestuese as ditët e pranisë në punë nga paditësi këto të vërtetuara edhe nga vërtetimi për ditët e punës, të cilave gjykata ia fali besimin e plotë duke u bazuar edhe në nenin 329.1, të LPK-së, në të cilin përcaktohet që “*Shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën*

në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të”, pasi është lëshuar nga institucioni arsimor i së paditurës.

Kontestuese në mes palëve ishte fakti nëse pala e paditur ka legjitimitet pasiv në këtë çështje kontestimore. Pra në këtë procedurë për gjykatën ishte e rëndësishme që ta vërtetoj bazën ligjore lidhur me kërkesëpadinë e paditësit dhe besueshmërinë e saj me prova e po ashtu edhe pretendimet e palës së paditur se ajo nuk ka legjitimitet për të qenë palë në këtë procedurë.

Duhet theksuar se e drejta e paditësit për kompensimin në emër të udhëtimit-rrugës për ditët e punës për periudhën kohore nga 03.04.2021 e deri me datë 21.11.2022, është e bazuar në KKA-në nr.105, e datës 22.01.2021. Kjo ngase gjatë periudhës kohore për të cilën paditësi e kërkon kompensimin ka qenë në fuqi kjo KKA.

Sa i përket bazueshmërisë kërkesëpadiës së paditësit, e njëjta rrjedh nga neni 35.5 i KKA-së nr. 105 e datës 22.01.2021, sipas të cilit përcaktohet se *“Punonjësit arsimor që udhëtojnë në vendbanimet e komunës përkatëse ku punojnë i paguhen shpenzimet e rrugës 70% të biletave të trafikut urban”*, prandaj gjykata ka vendosur që ta aprovoj në tërësi kërkesëpadinë e paditësit, si në dispozitivin I të këtij aktgjykimi sepse ai i ka provuar ditët e punës dhe shpenzimet e udhëtimit gjatë periudhës kohore nga data 03.04.2021 e deri me datë 21.11.2022.

Konkretisht sipas Vërtetimit nr.1235 i datës 20.10.2023, i lëshuar nga Shkolla e Mesme Teknike “Lutfi Musiqi” në Vushtrri, për ditët e punës së paditësit, është vërtetuar se ai gjatë periudhës kohore nga data 03.04.2021 e deri me datë 21.11.2022, ka pasur 369 ditë të pranisë në punë, në të cilat ditë të punës sipas Vërtetimit të udhëtimit të lëshuar nga të lëshuar nga N.P.T Agjencioni Turistik “A...” të datës 05.03.2024, në emër të paditësit, për shkak të udhëtimit në relacionin Mitrovicë e Jugut-Vushtrri dhe anasjelltas, ka pasur shpenzime të udhëtimit prej një (1) euro në ditë, dhe rezulton se detyrimi i të paditurës për paditësin, në emër të kompensimit për udhëtim në punë është 259.30 euro, që është 70% i shpenzimeve totale të udhëtimit (369.00 euro) për këtë periudhë kohore (369.00 euro - 30% = 259.30 euro).

Detyrimi i të paditurës ndaj paditësit është e përcaktuar edhe me nenin 8.1 të Ligjit nr 04/l-077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD), është përcaktuar që *“Pjesëmarrësit në marrëdhënien e detyrimit kanë për detyrë ta përmbushin detyrimin e vet dhe janë përgjegjës për përmbushjen e të njëjtit”*, kurse me nenin 245 të LMD-së është paraparë që *“Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkojë përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbushë atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij”*, e që në këtë rast e paditura është e detyruar që të përmbushë një detyrim ndaj paditësit, ashtu siç është vendosur në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Në anën tjetër për gjykatën nuk mund të qëndroj pretendimi i të paditurës se pasi që ajo nuk ka qenë nënshkruese e Kontratës Kolektive, asaj i mungon legjitimiteti pasiv në këtë çështje. Kjo ngase në radhë të parë e paditura është punëdhënës i paditëses dhe të njëjtit janë në një raport kontraktual të marrëdhënies së punës e po ashtu faktit se KKA-ja është e lidhur në nivel vendi,

me efekt të zbatueshëm në të gjithë Republikën e Kosovës. Lidhur me këtë, me nenin 90, par 2.1 të Ligjit nr. 03/L-212 të Punës, është paraparë që *“Marrëveshja Kolektive mund të lidhet në nivel të vendit”* dhe mbi këtë bazë kërkesëpadia e paditëses është e bazuar në Kontratën Kolektive nr. 105, e datës 22.01.2021, të lidhura në mes Ministrisë së Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë (MASHT) në njëri anë dhe Sindikatës së Bashkuar të Arsimit, Shkencës dhe Kulturës (SBASHK) në anën tjetër.

Lidhur me kërkesëpadinë e paditësit gjykata ka vlerësuar se as me dispozitën e nenit 35.5 të KKA-së nr. 105 e datës 22.01.2021, sipas të cilit përcaktohet se *“Punonjësit arsimor që udhëtojnë në vendbanimet e komunës përkatëse ku punojnë i paguhen shpenzimet e rrugës 70% të biletave të trafikut urban”*, e as me asnjë dispozitë tjetër të KKA-së, nuk parashihet se përfitues të kësaj të drejte konkrete janë vetëm punëtorët që udhëtojnë brenda vendbanimeve të komunës ku ata punojnë, kurse punëtorët që udhëtojnë nga komunat e tjera përjashtohen nga kjo e drejtë sepse të drejtat që dalin nga KKA-ja, janë të zbatueshme të për gjithë punëtorët e arsimit. Me dispozitën e nenit 2.1.1 të KKA-së nr. 105, është përcaktuar që *“Dispozitat e kësaj Kontrate Kolektive, janë të zbatueshme për të gjithë të punësuarit në të gjitha institucionet publike dhe private të Arsimit Parauniversitar (parashkollor, fillor, të mesëm të ultë dhe të mesëm të lartë, shkolla special e qendra të kompetencës) dhe institucionet e arsimit të lartë në mbarë territorin e Republikës së Kosovës, të cilët janë anëtarë të SBASHK-ut”*, kurse me pikën 1.2 të këtij neni të thuhet se *“Dispozitat e kësaj Kontrate Kolektive janë të zbatueshme për të gjithë punëdhënësit në sektorin e arsimit (komunal - DKA, KD të Universiteteve e institucioneve të arsimit të lartë, MASHT-in etj) në sektorin publik dhe institucionet edukativo – arsimore private në mbarë territorin e Republikës së Kosovës”*.

Pra KKA-ja është e zbatueshme për të gjithë punëtorët e arsimit pa dallim dhe në asnjë mënyrë një dispozitë e caktuar nuk mund të interpretohet si përjashtim i disa të punësuarave për shfrytëzimin e të drejtës për tu kompensuar për udhëtimin e tyre për në vendin e punës vetëm për faktin se nuk është me vendbanim në komunën ku është punësuar sepse një qasje e tillë është në kundërshtim edhe me nenin 24 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, konkretisht paragrafit 1 dhe 2 të këtij neni, ku përcaktohet që *“Të gjithë janë të barabartë para ligjit. Çdokush gëzon të drejtën e mbrojtjes së barabartë ligjore, pa diskriminim. 2. Askush nuk mund të diskriminohet në bazë të racës, ngjyrës, gjinisë, gjuhës, fesë, mendimeve politike ose të tjera prejardhjes kombëtare a shoqërore, lidhjes me ndonjë komunitet, pronës, gjendjes ekonomike, sociale, orientimit seksual, lindjes, aftësisë së kufizuar ose ndonjë statusi tjetër personal”*, lidhur me nenin 3, paragrafin 2 të Ligjit nr. 05/L -021 për Mbrojtjen nga Diskriminimi, sipas të cilës dispozitë parashihet që *“Diskriminim është çdo dallim, përjashtim, kufizim ose preferencë në çfarëdo baze të përcaktuara në nenin një (1) të këtij Ligji, që ka për qëllim apo efekt të zhvleftësoj ose cenoj njohjen, gëzimin ose ushtrimin, në të njëjtën mënyrë me të tjerët, të të drejtave dhe lirive themelore të njohura nga Kushtetuta dhe ligjet tjera të aplikueshme në Republikën e Kosovës”*, sepse në këtë mënyrë disa të punësuar të arsimit që janë me vendbanim në Komunën ku punojnë do të kompensoheshin për shpenzimet e udhëtimit, kurse kolegët e tyre në pozita të njëjta nuk do të përfitonin nga kjo e drejtë vetëm për faktin se janë me vendbanim në një komunë tjetër.

Gjykata përveç kërkesës kryesore, duke u bazuar në dispozitën e nenit 382 par.2 të LMD-së dhe Mendimin juridik për kamatën i Gjykatës Supreme të Kosovës, nr. 265/2020 i datës 02.12.2020 paditësit i'a njohu edhe të drejtën në kamatë ligjore, në lartësi prej 8% në vit, duke llogaritur nga data 14.12.2023, si dita e paraqitjes së padisë në këtë gjykatë e deri në pagesën definitive.

Lidhur me shpenzimet e procedurës si në dispozitivin II të këtij aktgjykimi, gjykata vendosi duke u bazuar në nenin 449 të LPK-së e po ashtu nenit 452.1, të LPK-së sipas të cilit përcaktohet që *“Pala e cila e humbë procesin gjyqësor tërësisht ka për detyrë që palës kundërshtare gjyqësore dhe ndërhyrësit që i është bashkuar, t’ia shpërblej të gjitha shpenzimet gjyqësore”*, ashtu e paditura duhet që paditësit të ia paguaj shpenzimet e procedurës dhe atë për përpilimin e padisë shumë prej 78.00 euro dhe në emër të taksës gjyqësore në shumë prej 20.00 euro, në shumë të përgjithshme prej 98.00 euro. Paditësi me padi ka kërkuar që t’i paguhen shpenzimet e procedurës për përpilimin e padisë në shumë prej 104.00 euro, mirëpo gjykata duke u bazuar në nenin 453.3, të LPK-së, ku përcaktohet që *“Po që se është parashikuar tarifa për shpërblimin e avokatëve, apo për shpenzimet tjera, atëherë këto shpenzime do të matën sipas tarifës së tillë”* dhe duke u bazuar në Tarifën e Odës së Avokatëve, sipas të cilës përcaktohet që për përpilimin e padisë së vlerës së vogël, tarifa është në shumë prej 78.00 euro, gjykata marrë parasysh se vlera e objektit të kontestit në këtë çështje është 259.30 euro, vendosi që paditësit, në emër të shpenzimeve të përpilimit të padisë t’ia njoh shumë prej 78.00 euro e jo 104.00 euro.

Gjykata vendosi që këtë çështje kontestimore ta vendos jashtë seancës gjyqësore ashtu siç është përcaktuar me nenin 398 të LPK-së, e cila parasheh që: *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritore, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”*, ngase thëniet e paditësit lidhur me gjendjen faktike në padi për ditët e punës u vërtetuan me provat e propozuara nga ai, të cilat prova janë lëshuar nga institucionet arsimore të së paditurës, që nuk janë kontestuar as nga pala e paditur dhe në këtë mënyrë e bënë të themeltë edhe kërkesëpadinë e paditësit. Kurse fakti se e paditura e ka kontestuar kërkesëpadinë mbi bazën e mungesës së legjitimitetit nuk është pengesë për të marrë aktgjykim jashtë seance sepse ashtu siç u theksua më lartë, ky kundërshtim është vetëm prezumim ligjor e jo rreth gjendjes faktike, i cili është i pabazuar.

Gjykata ka vlerësuar se marrja e aktgjykimit pa mbajtur seancë gjyqësore është në harmoni edhe me praktikën e ndërtuar nga Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut (GJEDNJ), e cila praktikë është obligim që të zbatohet nga Institucionet e Republikës së Kosovës. Kjo duke u bazuar në nenin 53 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, ku thuhet se *“Të drejtat njeriut dhe liritë themelore të garantuara me këtë Kushtetutë, interpretohen në harmoni me vendimet gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut”*.

Në rastin [Jussilia kundër Finlandës](#), nr.73053/01, pika 41, GJEDNJ ka konstatuar se mund të ketë procedura gjyqësore në të cilat mund të mos mbahet një seancë dëgjimore, siç mund të jenë rastet kur nuk janë kontestuese çështjet e besueshmërisë ose fakteve dhe gjykatat mund të vendosin çështjen në mënyrë të drejtë dhe të arsyeshme vetëm në bazë të parashtresave të palëve dhe materialeve tjera të shkruara, e po ashtu në rastin [Saccasia kundër Austrisë](#), nr.69917/01,

pika 76, është konstatuar nga GJEDNJ se mos mbajtja e seancës gjyqësore mund të justifikohet në rastet që ngrenë apo kontestohen thjesht çështje ligjore të një natyre të kufizuar.

Prandaj, duke u bazuar në nenin 398 të LPK-së dhe praktikën e GJEDNJ-së, përderisa e paditura në kundërshtimet e saj me përgjigje në padi ka kontestuar vetëm çështje materiale-ligjore, konkretisht legjitimiteti, sipas vlerësimit të gjykatës mbajtja e seancave gjyqësore vetëm mbi këtë bazë është e panevojshme, ndërsa vendosja lidhur me çështjen si në dispozitiv të këtij aktgjykimi ka mundur të realizohet mjaftueshëm edhe jashtë seance vetëm përmes shkresave të lëndës.

Duke u bazuar në të dhënat e lartcekura, gjykata ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

**GJYKATA THEMELORE MITROVICË - DEGA E GJYKATËS VUSHTRI
DEPARTAMENTI I PËRGJITHSHËM – DIVIZIONI CIVIL
2023:286253, C.nr.1546/2023, me datë 26.03.2024**

G j y q t a r i

Leotrim Gashi

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi pala e pakënaqur ka të drejtë ankese në afat prej shtatë (7) ditësh, pas ditës së pranimit të të njëjtit, përmes kësaj gjykate, për Gjykatën e Apelit të Kosovës, në kopje të mjaftueshme për palët dhe gjykatën.